

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgske

Spionen.

Lördagen, den 27 Junii, 1767.

Åter en Öfversättning från Gefner.

Damon och Daphne.

Damon. Nu är det fäseliga ovädret redan förbi, Daphne: den förskräckande åskan dånar icke mer; darra icke Daphne! ingen blifv bryter sig nu mera igenom det swarta molnet: låter och då öfvergifwa denna bergs refwan! Fären, som af rådska, gingo at förwara sig under detta löf-taket, skaka nu regnet afullen, och sprida sig åter ut på det upfriskada betet. Låt och gå fram och se, huru skönt hela denna negden glänfar i sol-skenet.

Nu gingo de, hållande hwarandra i handen utur den beskyddande grottan. Ach! huru prägtigt, sade Daphne, då hon tenkte herdens hand, huru prägtigt lyser icke hela denna negden af solen? Huru, klar, bryter icke den blåa himmelen igenom de sönderrifna molnen! Skvarna fly nu undan; huru sprida de ej sin skugga på det solrika fältet! se Damon, där byrta ligger en kulle med sina herde-hyttor och hjordar och alt i skuggan; nu flyr skuggan och, solen uply-

E c

ser

ser alt; se hur han löper igenom Dalen öfver de blomsterrika fälten!

Huru glänstar icke där borta, Daphne! ropade Damon, huru glänstar icke regn bogen, utspänd ifrån den ena lysande kullen til den andra? Daphne svarade och slöt herden in i sina ömma armar: se där komma nu Zephirerne tilbakars och spela med blomstren, hvilka, liksom i sin första ålder, pråla med de mångfärgade lysande regndroppar; se hur fjärilen och alla vingade maskar åter swinga sig up och rasa tillsammans i solen! Allt ting har nytt lif, och allt gläder sig å nyo.

Omfamna mig Daphne, omfamna mig, sade Damon. Hvad fågnad och förnöghelse strömmar liksom inom mig, huru härligt är ej all ting omkring oss här! Allt är i högsta måtto intagande. Ifrån den lifsgifvande solen in til minsta planta är all ting underverk. O! Huru rycka icke dessa behageligheter mig liksom utom mig sjelf, då jag ifrån höga kullen ser långt öfver de widsträckt fälten, eller då jag liggande i gräset betraktar de mångfaldiga blomster och gräs och deras små invånare: eller då jag under de svala nätterna beskådar den stjernprydd himmelen = = Årstidernes omväring, otaliga växters födsel och tilväxt = = då jag öfverväger dessa under, sväller mig liksom bröstet af en håpen förundran = = jag tänker = = men kan icke utreda mina många tankar = = jag gråter då, dignar neder = = och stammar fram min förundran för honom, som

som skapade jorden = = ingen ting liknar,
o Dapne! denna intagande förnögelsen = =
om icke den at af dig vara allkad.

Ach Damon! åfwen mig, åfwen mig intaga
dessa under! och låtom of då uti et ömt om-
armande betrakta den kommande morgonen,
aftonrädans glans och månans bleka, men
angenåma sten, låtom of tillsammans se dessa
under, och då wi trycka hwarannan til wåra
bröst, säga of inbördes wår förundran.

O! huru obefrifweligt blir icke detta något,
då alla dessa behageligheter lika som blanda sig
med den förnögelse wi ega af wår beståndiga
och öma kärlek för hwarannan.

Öter igen et litet slafsigt ordäder från Smit-
tiska Boktryckeriet, och det mitt på angenåma
sommaren? Herr Nyström hade knapt uti Gö-
theborgska nyheterna, til kånbar saknad, afbrutet
Riddaren Melwills lefwernes beskrifning, förre
ån en annan, åfwen så olyckeligen, sympar den
ömbårliga sagan om Papegojan: utom hjelp
af arithmetican har jag ömsider uträknat at Herr
Magister Grimberg, waret Auctor til den
Grasskriften, som jag uti N:o 24 af Spionen rå-
kade at håkla, och jämwäl til brefwet uti N:o
25 af nyheterna. Lycka war, at jag då ei hade
fått se en annan öfwer Herr Swen Floren, af
samma Auctor, och i samme dagar, utgifwen
grasskrit; critiquen hade då blifwet långre och

Författaren af repliquen hade, utan all twifwel, plågat of med et ännu längre stycke ur den grofware wältaligheten. Ehuru hon roar hwarken det allmänna eller mig; är jag liksom så olyckelig at råka då och då, i handet med sådana, hos hwilka denna utgör styrkan. Träsliga ord och meningar röga alltid träsliga tankar, och den som finner nöge uti at läsa dessa; behöfwer ej upleta Herr Mag:ste ns bundna snille-prof: han kan få dem uti hwar rad i hans obundna, eller nämnda bref af N:o 25 i Nyheterna.

Än är jag höglärd, skarpsynt, m. m. och han swagsynt; straxt ser han, i andra raden, lika så mycket som almänheten. Än eger jag domstol, och den är gunsträtwis och orwåloig, på samma tid som han, plunt, gör mig saker til wåld. Än begär han af mig til låns flere och redigare tankar, och straxt påstår han i sit och det almännas mann at jag har felat: än går Han til sjelfwa läran eller saken och straxt gör han på wanligt sätt, et twårsyrung, liksom nyfiken efter at få röga enda driffjådern til sina arbeten, samt tror sig inlagt en ära som förtjenar afund. Än Elattrar han up på olympen, at se efter wanliga ljus-strålar från min poetiska sol; än ligger han, utan twifwel ner wid roten, och håller onödiga föreläsningar i Rhetorican. Jag ledsnar wid at här samla så många underlige och stridige tankar, som i brefwet, endast

Dast på två sidor, äro sammantvåkfte. En
 annan som wore män om redighet och enhet,
 hade säkert behöft mer än et ark, för, at få
 in alt.

Jag behöfwer ej nämna huru Herr Förfat-
 taren af breswet afgör sjelfwa saken: en Dibe-
 rica som lärer mig, huru själen klys wer up
 för branta berg, kanske genom törnen och tistlar,
 och där kläder skott, prydde kan hända i
 fornäldren en läsenaästare; men bör nu aldeles
 glömmas. En allegorie eger sin prydnad, men
 endast, om hon kommer från et stadat snille;
 kommer hon från en yr eller drucken inbilnings-
 kraft är hon osmakelig. Sluteligen bör jag
 wälment råda Herr Författaren af breswet, at
 ej göra wår almånhet den orätt, at så oförwän-
 get åberopa sig des bifall, ware sig antingen i
 dyliska eller i andra mål.

Sluteligen har jag til en del hållet mitt löfte,
 och åter, under et halft år, en gång i weckan
 hwissat dig et ord i örat. Har du uptaget detta
 wäl; är jag oändeligen förbunden. Jag bör-
 de, til åfventyrs låta bli at spionera längre
 för din och min räkning; men efter jag nylig-
 gen utspionerat et och annat, som jag omögeli-
 gen kan tiga med; så får jag utbedja mig dit
 tolamod, åtminstone ännu et halft år. Wår
 numeration kostar, efter wanligheten, en plåt,
 och den emottages i nästkommande weka.
 Wå wäl!

Stads Nyheter.

Inkomne äro Skepparne Duncan M. Millan ifrån Campelton med Lärlast, John Bell ifrån Sunderland med dito, John Catnach ifrån Burnt Island med dito, John Andersson ifrån Forrowsstones med dito.

Utgående äro Skepparne Hend. Navier til England med Lärlast. David Mowatt til Comphier med Ostindiska Varor, Pet. Wolin til Lieth, George Agnewo til Straarraar, Olof K. Bagge til Dundalk med järn och bräder.

Kyrko-tidningar.

Probsten Herr Mag. S. Ring i Skeplanda, är den 23 dennes med döden afgången, och Comministern i Kongelf Herr Kreitlow, samt Comministern i Foröstorp Herr Swen Bass afgången med döden den 14 i denna månad.

I Domkyrko-Församlingen födde 2 gossebarn: Wigde Sjöstullsbesökaren Olof Nilsson och Stina Lindberg, Klamparen Anders Wetterström och Pigan Elin Larsson: Döde Skepstimmermannen Olof Sörenson, 99 år, af ålderdom, Anders Trana, 89 år, af dito.

I Tyska Församlingen dödde 2 barn: Wigde Herr Supercargeuren och Grofhandlaren Lorents Petersen och Mamsell Johanna Sophia Damm.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Handlangaren Zach. Molin och Enkan Johanna Lundwall.

Kundz

Kundgörelser.

Uppå gjorda ansökningar hafwa Borgmästare och Råd i Götheborg genom offentlige anslag låtit inkalla 1 Afledne Rådmårens Lars Gotheens samtelige Borgenärer til den 7 September, 2 Afledne Handelsmannens Eric Liedbergs til den 9 dito, 3 Afledne Ängelste Handels Expeditors Robert Parkinssons til den 12 dito, samt 5 Afledne Stads Physici Doctor Johan Schröders samtelige Borgenärer til den 14 November, 6 Tunnebindarens Christian Friblers til den 16 dito, 7 Handelsbestjentens Hans Bergli til den 18 dito, och 8 Carl Gustaf Hougmans til den 21 dito, såsom och 9 Handelsmannens Gabriel A. Ullmans samtelig Borgenärer til den 16 December och 10 Sadelmakarens Christopher De Hios til den 19 dito innerwarande år 1767. Hwilket härmed til samtelige Borgenärernes underrättelse warder kundgjordt, såsom ock at de, tillunderdånigst följte af Kongl. Majeståts Allernådigste Förklarning, af den 8 sidstledne Maji, om hwad wid Fallisementer samt Cessions- och Concurs twister bör i akttagas, ester 1 och 2 SS Skola sjelfwe eller igenom Laga Fullmäktige wid upropen å ofwanberörde dagar hos Borgmästare och Råd sig insinna, och hwar för sig i twesfalt författade skrifter då upgifwa sina fordringar med alle därtill nödige bewis, hwilke lagligen böra styrkte warda, och ehwad
någor

någor i Rättegången kan hafwa at intwånda eller påminna, det tillika i samma skrift på en gång med hufvudsaken anföra, samt sedan å den dag, som utsatt blifwer, så wål Gåldenårens, som hwar andras påståenden skrifteligen beswara. Men hwilken Borgenår på instålsdagen icke sjelf eller genom något med laga fulmagt försedt ombud wid upropet sig infinner och fulgör, hwad ofwänberördt är, blifwer all talan i saken förlustig, utom at någonsin resning däruti tilstådes. Desutom åligger alla dem, som redan sökt, eller framdeles söka, at til sina Borgenårer aftråda sit gods, och ifrån deras widare tital warda frie, at ingifwa affskrifter af deras ansökningar och alla därtill hörande bilagor: blifwande slike ansökningar hådanester icke emottagna, med mindre sådant wederbörligen i åktages; hwilket til esterrättelse lärer. Götheborgs Rådhus den 22 Junii 1767.

Hos Fri Söderberg och Son bekommes för billigt pris följande waror, nämligen lin och hampe jämte åtskilliga slags trågård-frön, samt linsen, Ängelskt sälläder och kalfskin, flera slags lin och hampa, gult wax, Selser watten och blå samt gul breslja.

På Kyrkogatan uplåtes emot hyra nåstkommande Michaeli en hel östwerwåning, hwarom med egaren, som jag nämner, kan accorderas.